

PLASKAĆ SIĘ (3) *vb impf*

Oba a jasne.

praes 3 pl plaskają się (2). \diamond *con 3 pl m pers* by się plaskali (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. (jeden z niżej notowanych przykładów) s.v. *plaskać*.

Uderzać dłonią jeden drugiego, powodując odgłos plaśnięcia (3) :

Zwrot: »plaskać się w gębę, po gębie« [*w tym: o co* (2)] (2:1): *Azafz lie frodze w gęby nie pláfkáią o ten ízpetny przypadek? RejZwierc 96; Nadobny tho zwycząy máią/ Polacy/ iż lie pláfkáią/ Po gębie/ czałem lie zwádzą RejZwierc 231, 216.*

Formacje współrdzenne cf PLASKAĆ.

MN